



תת"ע (תל אביב) 628-02-16 - מדינת ישראל נ' אביחי יוסף רוזנווסר

תת"ע (תל-אביב-יפו) 628-02-16 - מדינת ישראל נ' אביחי יוסף רוזנווסרשלוס תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 628-02-16

מדינת ישראל

נגד

אביחי יוסף רוזנווסר

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[25.05.2016]

כב' השופט עופר נהרי

הכרעת - דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחסה לו עבירה על תקנה 85 (א) (4) לתקנות התעבורה בכך שעפ"י הנטען נהג הוא בקטנוע והוביל מטען שלא היה מחוזק היטב.

הנאשם כפר במיוחס לו, אם כי הודה שהוא אכן רכב על קטנוע במקום ובזמן כמצויין בכתב האישום וכן הודה כי הוביל מטען על הקטנוע אך לטענתו המטען היה " מחוזק היטב ובהתאם ללשון התקנה".

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר גיא שמו (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אביחי יוסף רוזנווסר (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו לבקשתו: תרשים של אופנוע המצוי בהטיה שהינו תרשים שנלקח לדברי הנאשם מאתר אינטרנט (סומן נ/1); תמונות של אופנועי מירוצים המצויים בהטיה בסיבוב שהינן תמונות שנלקחו לדברי הנאשם מאתר אינטרנט(סומנו נ/2); תמונות של מכוניות המצויות בסיבוב

חד במסלולי מירוצים שהינן תמונות שנלקחו לדברי הנאשם מאתר אינטרנט(סומנו נ/3) ; וכן קובץ של תמונות של קטנועו של הנאשם כאשר שתיים מן התמונות הללו הן ממקום האירוע עצמו נשוא הדו"ח דנן, ובאחת מהן צילום של המטען (קופסת קרטון ועליה ילקוט כהה אשר מצויים היו כמטען בעת האירוע על קטנועו של הנאשם). (תמונות אלה סומנו נ/4).

הצדדים סיכמו בעל פה.



לאחר ששמעתי את העדויות ונתתי את דעתי לראיות ולסיכומי הצדדים מסקנתי היא שעלה בידי התביעה להוכיח כנדרש את אשר יוחס לנאשם בכתב האישום ואת זאת עשתה התביעה לא רק באמצעות עדותו של עד התביעה אלא גם באמצעות עדותו וראיותיו של הנאשם עצמו.

מצאתי כי לא קמה לנאשם כל הגנה וכי לא עלה בידי הנאשם לבסס טענתו על כי האופן שבו היה נתון המטען על קטנועו הולם את לשון תקנה 85 (א) (4) לת"ת. ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטר פירט כי צפה בנאשם במהלך נסיעה ועל כך גם לא חלק הנאשם. ובמילים אחרות : אין מחלוקת על יסוד הנהיגה .

השוטר פירט עוד כי בהיות הקטנוע של הנאשם בנסיעה כאמור ברחוב אלוף שדה למזרח, ובהיות השוטר באופנוע משטרתי בנסיעה במקביל לנאשם , הבחין השוטר על ריצפת הקטנוע של הנאשם, בין רגליו של הנאשם כנהג , בארגז קרטון המונח שם בגובה כיסא הנהג וכי על הארגז גם מונח היה ילקוט גדול וכי הן הארגז והן הילקוט אינם קשורים כלל לאופנוע ואף אינם קשורים אחד לשני.

והנה, גם הנאשם הבהיר , הן במהלך עדותו, והן באמצעות תמונה שצילם על אתר במקום האירוע (תמונה רביעית מצד שמאל למטה בדף התמונות נ/4 שהגיש הנאשם) כי אכן היו שם - על ריצפת הקטנוע וללא כל קשירה - ארגז הקרטון האמור ועליו הילקוט האמור, וזאת כפי שתיאר השוטר, ובצדק תיאר.

ראה נא לענין זה גם את הבהרתו ואישורו של הנאשם עצמו במלל לענין זה, וזאת בעדותו בעמוד 9 שורות 30-32 לפרוטוקול, שם מסכים הנאשם כי אכן, כאמור, ארגז הקרטון והילקוט לא היו קשורים בכל קשירה לקטנוע ואף לא קשורים בכל קשירה זה לזה.

בתקנה 85 (א) (4) לתקנות התעבורה הורה המחוקק כי אל לו לאדם להוביל מטען ברכב או על הרכב אלא אם כן מבנה הרכב על כל חלקיו ואביזריו מתאים להובלת המטען בבטיחות וכאשר " המטען, מכסה ומכסה הרכב, מהודקים היטב באופן שלא ישמטו ולאיתרופפו עקב הנסיעה או מחמת הרוח ".

עפ"י הראיות שבפני מוצא אני לקבוע שהמטען - בכך שהיה בלתי קשור לקטנוע ובכך שגם אף היה בלתי קשור זה לזה (קופסת הקרטון והילקוט) - לא היה בגדר "מטען מהודק היטב" (לשון התקנה) כך ש"לא יתרופף עקב הנסיעה". (לשון התקנה).

לא עלה בידי הנאשם להראות בכלל, ובדרך של מומחיות בפרט, על כי המטען שבחר הוא להסיע על רצפת הקטנוע בין רגליו לא יכול היה "להישמט" או "להתרופף" עקב הנסיעה.



נהפוך הוא : התביעה הראתה באמצעות עדות העד מטעמה , ולמעשה הנאשם עצמו הראה באמצעות דבריו אודות מיקום שונה של הילקוט - וכך גם נותנים הדעת והשכל הישר - שהמטען יכול היה להישמט או להתרופף. הנאשם אגב ציין בעדותו כי נותר לו גם לדבריו מספיק מקום לרגליו על הקטנוע.

אני סבור כי התמונה נ/4 שהציג הנאשם עצמו מלמדת באופן ברור שהנאשם לקח על עצמו סיכון רב בנהיגתו, וכי למעשה ניכר שעליו לברך את השוטר על כך שעוכב אותו.

מדובר (כניכר בתמונה האמורה בנ/4) על פניו בגריעה עצומה משטח הקטנוע שנועד למיקום רגליו של הרוכב, ומדובר גם במצב דברים שבו הנאשם התקשה להשיב על השאלה (ראה נא הפרוטוקול) הכיצד במהלך סיבוב למשל אין המטען (הלא קשור) מפעיל לחץ על רגליו שלו כלפי חוץ; והכיצד "מתנהג" המטען (לרבות הילקוט) כאשר הקטנוע עולה על דרך משל על מהמורה בכביש או נכנס לבור או לשקע בכביש; וכיוצ"ב.

הנאשם - שאיננו מומחה - ולא העיד כמומחה, הירבה להזכיר מונחים ככוח צנטרפוגלי ולחץ של גרביטציה של כדור הארץ.

בכל הכבוד, מילות המחוקק הן פשוטות וברורות : מטען צריך להיות מובל בבטיחות ובהיותו מהודק היטב שלא יישמט ולא יתרופף.

אני מזמין את הקורא המוסמך לעיין כאמור בתצלום נ/4 שהנאשם עצמו סיפק ולהיווכח עד כמה רחוקה היתה הדרך של הובלת המטען ע"י הנאשם מן הדרוש .

די בכל הכבוד אף כאמור בשכל ישר כדי להבין את הבעייתיות ברכיבה כך .

הן הארגז, והן הילקוט שעליו הינם גדולי מידה ואינם קשורים לקטנוע ואינם קשורים זה לזה, ולמעשה הנאשם עצמו בעדותו אף חיזק את דבר כך שאין לראותם מהודקים וזאת בכך שציין שבזמן הנסיעה הילקוט היה מעט בפוזיציה אחרת מזו הנראית בצילום.

ובמילים אחרות: הילקוט יכול היה לזוז.

הנאשם גם התקשה בכל הכבוד לטעמי להסביר היצד דרך משל לא יקפוץ הילקוט כלפי מעלה בעת עליה על מהמורה כאמור בכביש , שלא לדבר על הטייתו האפשרית של הילקוט ימינה ושמאלה או קדימה ואחורה, ושלא לדבר על דאגה, אולי טבעית של הרוכב אגב נסיעה, לתזוזות שכאלה של המטען ולדאגה למה שקורה למטען, במקום להתרכזות מלאה בדרך ובנהיגה.

הנאשם גם לא הראה כי לפי הוראות היצרן של הקטנוע מדובר כביכול במיקום שנועד בכלל להעמסת מטען (להבדיל ממיקום איחסון אשר נועד באופן מובנה בקטנוע מתחת למושב למטען או מקום איחסון על סבל מסודר).

לא מצאתי כי יש משקל כלשהו שניתן לתת לתמונות אופנועי המירוץ ולתמונות מכוניות המירוץ שהגיש הנאשם מרשת האינטרנט, ואולי אפילו נהפוך הוא שלא לטובת הנאשם, שכן בתמונות מכוניות המירוץ ניכר שהמכוניות נוטות לצידן ובאחת מהן (הצהובה) אף מורם גלגל אחורי לנוכח עוצמת הפניה וההטיה, וניתן רק להבין שגם מטען, לו היה מצוי בתוך המכונית כשהוא בלתי קשור או חגור, היה נוטה לנוע בתוך המכונית.

כך או כך, כאמור, לא הוגשה בתיק זה חוות דעת שבמומחיות מטעם ההגנה אשר תגבה את תיאוריות הנאשם הנכבד בתחום הכוחות הצנטרפוגליים.

לסיכום:

לנאשם לא נמצאה כל הגנה בתיק זה.

גובשו והוכחו יסודות העבירה שיוחסה .

הנאשם מורשע לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום 25 מאי 2016, במעמד הצדדים